

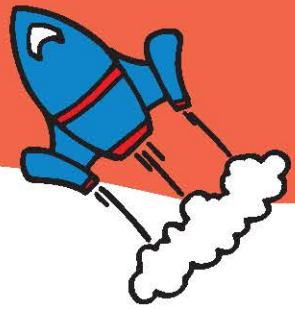
Ταξίδι στο διάστημα

Ένας νεαρός επιστήμονας, ο Μιχάλης, κατασκευάζει μια συσκευή που οποία προκαλεί το ενδιαφέρον εξωγήινων, που τον παίρνουν μαζί τους για να του δείξουν τα μυστικά του περίεργου πλανήτη από τον οποίο προέρχονται.

Όσο κι αν αυτό φαίνεται παράξενο, δεν αισθανόμουν πια ούτε φόβο ούτε αγωνία για την κατάσταση όπου βρισκόμουν. Ποια στιγμή απογειωθήκαμε δεν το 'νιωσα. Μόνο τη Σελήνη είδα ξαφνικά στην οθόνη

Ταξίδια στο διάστημα

μπροστά μου. **Ο Άνον πάτησε κι άλλα κουμπιά.** Μ' ένα απ' αυτά **έπιασε κάποια αόρατα ραδιοκύματα** που πληρώνυμισαν την καμπίνα μας.

Υστερα έχασα και τη Σελήνη, το μόνο νήμα που με κρατούσε δεμένο ακόμα με τη Γη. Το χασα και βρέθηκα χαμένος στο χάος. Όλοι πλέαμε στο κοσμικό χάος. Ο δίσκος μας κι εμείς. Ο Άνον δε μιλούσε. Ισως με άφηνε να γεμίζω εντυπώσεις. Ισως πάλι το ταξίδι να ήταν τόσο μακρύ, ώστε είχε καιρό για χρήσιμες κουβέντες. Αφέθηκα λοιπόν στη γαλήνη μας...

Ο Άνον πάτησε δυο κουμπιά κι οι πλαϊνοί αντικριστοί μεταλλικοί τοίχοι σπάνθηκαν. Το θέαμα με κάρφωσε στη θέση μου. Από τη μία μεριά του δίσκου όπου βρισκόταν ο Ήλιος ήταν μέρα ακόμα· από την άλλη βασίλευε νύχτα. Διαχωριστική γραμμή δεν υπήρχε. Το φως χανόταν μες στο σκοτάδι, σαν κάπου εκείνα συναντούσε το σούρουπο. Μπροστά και πάνω μας ο κατάμαυρος ουρανός, σπαρμένος με μυριάδες αστέρια, άλλα μεγαλύτερα και άλλα μικρότερα, σαν κεφαλάκια καρφίτσας, μα πολύ φωτεινά, με απαλές αποχρώσεις στο άσπρο, το γαλανό, το κίτρινο, το κοκκινωπό. **Ο νυχτερινός ουρανός έμοιαζε τώρα μαύρος βελούδινος πελώριος θόλος** που στην εσωτερική του επιφάνεια ήταν καρφωμένα τ' αστέρια. Άλλες στιγμές φάνταζε σαν ένα κλειστό ημισφαίριο με έντονο περίγραμμα. Υστερα πρόσεξα πως τ' αστέρια δεν ήταν καρφωμένα στον ουρανό όπως φαίνονται από τη Γη, αλλά κρέμονταν μέσα στο χάος.

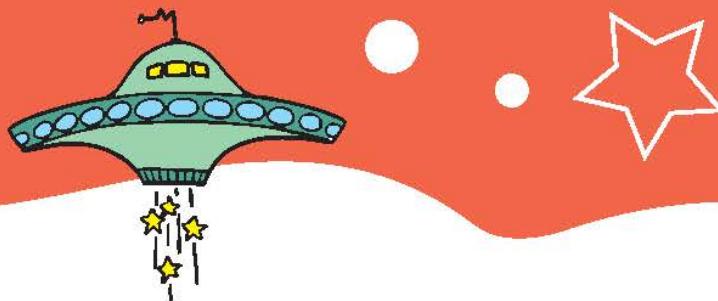
Ο Άνον άφησε από τα χέρια του κάποιο είδος μοχλού: «Δε χρειάζεται πια να κυβερνήσει κανείς το σκάφος μας. Η πορεία του ρυθμίζεται εντελώς αυτόματα. **Εκείνη η χειρολαβή βάζει σε κίνηση το περισκόπιο.** Κοίταξε, να η Γη σας! **Έχει μείνει πίσω** στ' αριστερά».

Η θέα της μάνας Γης που έμοιαζε με φωτεινό γαλάζιο δίσκο με συγκλόνισε. Συνειδητοποίησα ότι ταξιδεύαμε σε μια απύθμενη άβυσσο κι ίσως να μην ξαναγύριζα πίσω ποτέ πια. Ο Άνον με επανέφερε στην πραγματικότητα. **Άνοιξε ένα μεταλλικό συρτάρι** και έβγαλε δύο πελώρια χάπια.

— Το πρωινό μας, όπως θα λέγατε και στη Γη.

Δήμητρα Παΐζη-Πρόκου, *Λύδρα, το αστέρι της σιωπής*, Αγροτικές Συνεταιριστικές Εκδόσεις, Αθήνα, 1987

1. Η περιπέτεια που ζει ο ήρωάς μας μέσα από τον ιπτάμενο δίσκο μπορεί να είναι φανταστική, αλλά η περιγραφή του διαστημικού χώρου πολύ λίγο απέχει από την πραγματική εικόνα που αντικρίζουν οι αστροναύτες των διαστημικών σταθμών.

Όταν κάνουμε περιγραφή εξωτερικού χώρου, πρέπει να αναφέρουμε:

- Τα γενικά χαρακτηριστικά του χώρου
- Τα αντικείμενα που βλέπουμε, αρχίζοντας από τα πιο κοντινά και προχωρώντας στα πιο μακρινά
- Τις πιο χαρακτηριστικές λεπτομέρειες
- Τις ομοιότητες και τις διαφορές με ανάλογους χώρους που έχουμε δει
- Τα συναισθήματα που μας προκαλεί η θέα του χώρου αυτού

Περιγράψτε μ' αυτό τον τρόπο το τοπίο που θα αντικρίζατε όταν το σκάφος σας θα προσεδαφιζόταν στη Σελήνη.

2. Στις προτάσεις του κειμένου που είναι χρωματισμένες με μπλε χρώμα κυκλώστε τις ονοματικές φράσεις και υπογραμμίστε τις ρηματικές.

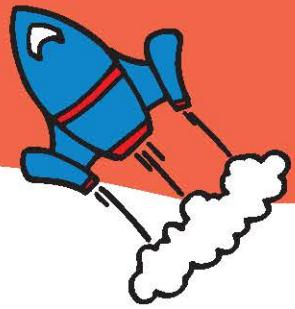
3. Διαγράψτε τη λέξη που δεν ταιριάζει και κατόπιν συμπληρώστε κάθε ομάδα με τουλάχιστον δύο επίθετα που ταιριάζουν:

Μια γραμμή μπορεί να είναι διαχωριστική / αλμυρή / έντονη / καμπύλη.

Η άβυσσος μπορεί να μοιάζει σκοτεινή / απύθμενη / τρομακτική / βελούδινη.

Η πραγματικότητα μπορεί να είναι σκληρή / ωμή / βιαστική / εικονική.

Ταξίδια στο διάστημα

Τα ραδιοκύματα είναι αόρατα / ασθενή / υγρά / ισχυρά.

Οι αποχρώσεις μπορεί να είναι απαλές / φωτεινές / ζωηρές / υλικές.

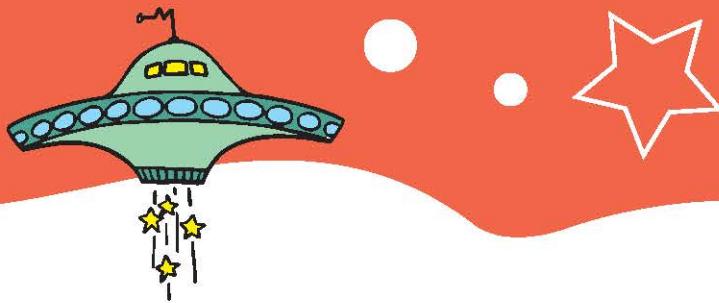
Η αίσθηση μπορεί να είναι κιτρινωπή / παράξενη / συγκλονιστική / πρωτόγνωρη.

Με τη βοήθεια του παραπάνω λεξιλογίου φτιάξτε απλές προτάσεις και προσπαθήστε να τις μεγαλώσετε χρησιμοποιώντας ονοματικές και ρηματικές φράσεις.

Π.χ. Ο ορίζοντας ήταν μια γραμμή.

Ο μακρινός ορίζοντας ήταν μια ακνή καμπύλη διαχωριστική γραμμή.

Μαδαίνω περισσότερα για τα ταξίδια στο διάστημα

Ακρόιντ Πίτερ, *Ταξίδια στο χρόνο – απόδραση από τη γη*, μετάφρ. Ε. Μαυρικάκη, εκδ. Πατάκη, Αθήνα, 2004.

Αμίτοι Τζουλιάνο, *Έρχονται οι διαστημάνθρωποι*, μετάφρ. Α. Αγγελίδη, εκδ. Ψυχογιός, Αθήνα, 1993.

Ανδρουτσόπουλος Τάκης και μαθητές, *Γη 2040 μ.Χ.*, εκδ. Ποταμός, Αθήνα, 1999.

Ασίμοφ Ισαάκ, *Οι άγγελοι του διαστήματος*, μετάφρ. Λ. Ψαραύτη, εκδ. Πατάκη, Αθήνα, 1992.

Γκράχαμ Ίαν, *Το σύμπαν, 4 τόμοι*, μετάφρ. Δ. Θεοδωρακάτος, εκδ. Ερευνητές, Αθήνα, 2000.

Εικονογραφημένο λεξικό για το σύμπαν, εκδ. Άλφα, Αθήνα, 1994.

Η εγκυκλοπαίδεια του πλανήτη Γη, εκδ. Άγκυρα, Αθήνα, 1999.

Beaumonton Émilie – Pimont Marie-Renée, *Εικόνες από το διάστημα*, μετάφρ. Ι. Παπαγεωργίου, εκδ. Modern Times, Αθήνα, 1999.

Μυστήρια του διαστήματος, εκδ. Σαββάλα, Αθήνα, 2004.

Παρατήρηση των άστρων, εκδ. Σαββάλα, Αθήνα, 2004.

Πατεράκη Γιολάντα, *Σεληνάνθρωποι στη Γη*, εκδ. Μουστάκα, Αθήνα, 1984.

Πλανήτης Άροης, εκδ. Μοντέρνοι Καιροί, Αθήνα, 2004.

Πόθος Μίνως, *Ταξίδια πέρα από το διάστημα*, εκδ. Πατάκη, Αθήνα, 2003.

Ροντάρι Τζάννι, *Ο πλανήτης Σειρήνη*, μετάφρ. Δ. Κάσδαγλης, εκδ. Καστανιώτη, Αθήνα, 2001.

Σακελλαρίου Χάρης, *Τρία παιδιά χαμένα στο διάστημα*, εκδ. Κέδρος, Αθήνα, 1982.

Σοτερό Φρανσουά, *Ταξίδι στη Σελήνη*, μετάφρ. Α. Φιλιππούσης, εκδ. Δαρδανός, Αθήνα, 1997.

Τζώρτζογλου Νίτσα, *Εδώ Σελήνη*, εκδ. Κέδρος, Αθήνα, 1988.

Το πλήρες βιβλίο για την Αστρονομία και το Διάστημα, εκδ. Πατάκη, Αθήνα, 2000.

Το Σύμπαν, εκδ. Άμμος-Larousse, Αθήνα, 1994.